

N:o 126.

Af Herr **E. G. Boström:** *Om skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande åläggande för jernvägstrafikstyrelsen att vid import af stenkol m. m. begagna svenska fartyg.*

Bland de näringar, som lida under den nu varande tryckta ekonomiska ställningen, intager sjöfarten, i synnerhet den utländska, en ingalunda oviktig plats. Då denna näring förut lemnat sina idkare en tillfredsställande behållning, har den sedan flera år tillbaka gått så, att man fått vara belåten, när utgifterna ej öfverstigit inkomsterna; ränta på i affären nedlagdt kapital har endast i ett fåtal fall stått att erhålla. Den minskade byggnadsverksamheten vid våra varf, de många i våra hamnar upplagda fartygen och de stadigt sjunkande prisen på aktierna i våra rederibolag lemna på detta förhållande en sorglig och ovederlägglig bekräftelse. Det synes då vara en icke obillig begäran, att staten må i sin affärsverksamhet tillgodose äfven denna näring, lika som staten redan vid sina beställningar i främsta rummet vänder sig till svenska näringsidkare.

Enligt i år synliga annonser erfordrar vår jernvägstrafik årligen cirka 70,000 tons engelska stenkol och cokes. Hittills hafva dessa hitförts så godt som uteslutande i engelska fartyg. En icke oviktig fördel skulle beredas vår sjöfart, om jernvägstrafikstyrelsen erhöle befallning att i så stor utsträckning som möjligt vid denna import använda svenska fartyg. För styrelsen skulle nog en sådan åtgärd medföra ökad besvär, ty medan nu kolen kontraheras levererade i svensk hamn, måste de då antagligen kontraheras levererade i engelsk, hvarifrån styrelsen finge ombestyras befraktningen hit, men dertill lär den väl befinnas lika villig som skyldig. Det är ock möjligt, att priset skulle ställa sig något dyrare än nu, men konkurrensen de svenska

rederierna emellan lär nog verka derhän, att skilnaden ej blefve betydlig och i ingen mån betydligare än den indirekta vinst, det allmänna skulle erhålla, om åt sjöfarten kunde beredas någon lyftning. Och fördelen för sjöfarten låge ej endast i den direkta förtjenst, som häraf uppstode, utan den erhöles ock en indirekt fördel deri, att den blefve i stånd att fördelaktigare deltaga i täflan om returfrakter af våra exportartiklar.

Jag tillåter mig på anförda skäl hemställa,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t ville ålägga sin jernvägs- trafikstyrelse att vid import från utländsk ort i så stor utsträckning som möjligt använda svenska fartyg.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1886.

Er. Gust. Boström.

N:o 127.

Af Herr **C. J. Persson** i Gärstad: *Om skrifvelse till Kongl. Maj:t, med begäran om föreskrift för jernvägstrafikstyrelsen att vid inköp af materiel anlita svensk tillverkning.*

Under en tid, då vårt lands industri har så många svårigheter att kämpa emot och näppeligen kan bestå i en täflan med de rikare kulturländernas, hvilkas artiklar allt mer och mer öfversvämma den svenska marknaden, der synnerligast den inhemska jernindustrien tillfogats ett kämbart afbräck, enär, såsom ofta är fallet, en stor del jernvägs- materiel, maskiner m. m. införas från utlandet till obotlig skada för